

Załącznik Nr 1

do uchwały komisji habilitacyjnej o nadanie dr Bożenie Sikorze stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauki biologiczne, w dyscyplinie biologia

1. Krótkie dane z życiorysu naukowego habilitanta

Dr Bożena Sikora uzyskała stopień magistra na podstawie pracy pt. „Pasożyty leszcza *Abramis brama* w Wielkopolskim Parku Narodowym na przykładzie Jezior Łódzko-Dymaczewskiego i Witobelskiego” w 2001 roku. W 2006 roku uzyskała stopień doktora nauk biologicznych, nadany przez Radę Wydziału Biologii UAM w Poznaniu na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Roztocze z rodzaju *Laelaps* C. L. Koch, 1836 (Acari: Gamasida: Laelapidae) Europy”, promotorem której był prof. dr hab. Czesław Błaszak. W tym samym roku dr Sikora została zatrudniona na stanowisku adiunkta w Zakładzie Morfologii Zwierząt, Instytut Biologii Środowiska, Wydział Biologii UAM w Poznaniu. Na stanowisku tym zatrudniona jest do chwili obecnej.

2. Staże naukowe ważne dla doskonalenia warsztatu naukowego

Dr Bożena Sikora wykazywała bardzo różne formy współpracy międzynarodowej. Swoje doświadczenia naukowe z zakresu akarologii habilitantka doskonaliła odbywając kilka krótkoterminowych (od 1 do 3 miesięcy) staży naukowych u światowej sławy akarologa prof. G. Albertiego. Ponadto odbyła kilkanaście staży zagranicznych w znanych ośrodkach naukowych takich państw jak: Belgia, Rosja, Włochy, Słowacja i USA, zdobywając cenne doświadczenia, a wymiernym efektem tych wyjazdów były publikacje naukowe.

3. Mobilność badacza – projekty międzynarodowe, krajowe, udział w konferencjach i efekty współpracy międzynarodowej

Habilitantka nie może wprawdzie pochwalić się znaczącym dorobkiem w zakresie uczestnictwa w programach europejskich oraz innych programach międzynarodowych, ale rekompensuje to bardzo aktywnym udziałem w licznych konferencjach międzynarodowych i krajowych, na których wygłaszała referaty bądź prezentowała wyniki swoich badań w formie plakatów.

Dr Bożena Sikora kierowała jednym projektem naukowym MNiSW w latach 2010-2014, była głównym wykonawcą w trzech kolejnych i wykonawcą pomocniczym w jednym projekcie. Była też

wykonawcą w dwóch projektach interdyscyplinarnych finansowanych ze środków Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu.

4. Wartościująca ocena najważniejszych osiągnięć stanowiących wkład kandydata do dyscypliny

Dr Bożena Sikora jako osiągnięcie naukowe przedstawiła monografię pt. „Mites of the family Zerconidae (Acari: Mesostigmata) of the Nearctic region” opublikowaną w czasopiśmie *Annales Zoologici*. Licząca 119 stron publikacja jest pierwszym syntetycznym opracowaniem roztoczy z rodziny Zerconidae obejmującym region całej Nearktyki. Jest też jednym z nielicznych w światowej literaturze akarologicznych opracowań o charakterze zoogeograficznym odnoszącym się do tego obszaru. Praca obejmuje aspekty morfologii, taksonomii i zoogeografii omawianej grupy roztoczy i ma charakter porządkujący systematykę Zerconidae na poziomie ponadgatunkowym. Autorka opisuje w niej również kilka gatunków nowych dla wiedzy, rewidując jednocześnie pozycję systematyczną 10 wcześniej opisanych taksonów. Całość badań oparto na rewizji i redeskrypcji materiałów typowych, co znacząco podnosi wartość merytoryczną pracy, wpisującą się trwale w nurt tzw. „polskiej szkoły akarologicznej”. Można zatem uznać, że przedstawione do ceny osiągnięcie naukowe jest kompleksowym, oryginalnym opracowaniem taksonomiczno-zoogeograficznym wspomnianej rodziny roztoczy, nie mającym odpowiednika w literaturze światowej.

Pozostałe nurty badawcze obejmujące badania nad rolą kleszczy w krążeniu zoocenotycznych patogenów i studia taksonomiczno-parazytologiczne nad roztoczami zasiedlającymi dutki piór ptaków również zaowocowały znaczącymi publikacjami, wpisując się tym samym na trwałe w rozwój światowej akarologii.

Wszyscy członkowie komisji na odbytym posiedzeniu zgodnie podkreślili fakt, że mając tak wysokie wskaźniki bibliograficzne Autorka mogła sobie pozwolić na przedstawienie swojego osiągnięcia naukowego w postaci jednej zwartej monografii, zamiast jak jest to często praktykowane rozbić je na kilka wysoko punktowanych artykułów. Jednocześnie zauważono, że dorobek naukowy habilitantki jest bardzo zwarty. W trakcie dyskusji podkreślono również fakt, że monografia obejmująca swoim zasięgiem tereny Ameryki Północnej, opublikowana przez polskiego akarologa, ma szansę być wielokrotnie cytowana, co dodatkowo umacniać będzie międzynarodową pozycję polskiej akarologii i polskich wydawnictw naukowych.

5. Dane bibliometryczne wg rozporządzenia z dnia 1 września 2011

Dorobek dr Bożeny Sikory po doktoracie obejmuje 29 publikacji naukowych, z których 21 ukazało się w czasopiśmie z listy JCR, 1 w innych czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym i 7 jako rozdziały w monografiach lub podręczniku akademickim („Zoologia – stawonogi”);

Ilościowo, dorobek nie jest zbyt obfity, ale bardzo znaczący w sensie jakościowym. Indeks Hirscha habilitantki wynosi 8, a więc jest stosunkowo wysoki, a sumaryczny *impact factor* publikacji 43,868. Cytowalność dorobku dr Bożeny Sikory wzrasta regularnie od kilku lat i kształtuje się obecnie na poziomie 136 (bez autocytowań).

6. Osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne

Dr Bożena Sikora ma znaczący udział w działaniach dydaktycznych i popularyzatorskich. Prowadziła zajęcia dydaktyczne z ponad 20 przedmiotów zarówno w formie ćwiczeń, jak i wykładów. Jest współautorką kilku modułów wybieralnych, cieszących się dużym zainteresowaniem studentów. Ma opinię doskonałego, choć bardzo wymagającego nauczyciela akademickiego. Decyzją Rady Wydziału Biologii UAM kierowała 11 pracami magisterskimi i 8 pracami licencjackimi. Dwukrotnie organizowała warsztaty i nadzorowała pobyt studentów z Niemiec (2001-2002). Była jednym ze współorganizatorów uroczystości nadania godności Doktora Honoris Causa prof. G. Albertiemu (2009). Na szczególną uwagę zasługuje jej udział jako koordynatora wydziałowego w organizacji Poznańskiego Festiwalu Nauki i Sztuki. W działaniach tych wykazała swoje znakomite predyspozycje organizacyjne, umiejętność kierowania dużym zespołem i pracy zespołowej.

7. Krótkie odniesienia do recenzji

Wszyscy recenzenci bardzo pozytywnie ocenili dorobek kandydatki stwierdzając, że zarówno przedstawione osiągnięcie naukowe, będące podstawą do uzyskania stopnia doktora habilitowanego jak i cały pozostały dorobek spełniają wymagania ustawowe i uzasadniają nadanie jej stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych. Recenzenci określają ten dorobek jako wybitny lub/i o bardzo wysokim poziomie naukowym. Zwrócili uwagę na oryginalność badań i wyników prac kandydatki, na ich znaczący stopień oddziaływania i istotny wkład w rozwój zarówno badanej problematyki jak i wiedzy biologicznej w ogóle. Należy podkreślić bardzo dużą zgodność recenzentów w ocenie zarówno osiągnięcia naukowego, stanowiącego podstawę starania się o stopień doktora habilitowanego, jak również pozostałego dorobku i działalności organizacyjnej oraz dydaktycznej habilitantki. Wysoką, pozytywną ocenę osiągnięcia i dorobku przedstawili także na posiedzeniu komisji w dniu 25 czerwca 2015 r. pozostali członkowie komisji habilitacyjnej. W dyskusji zwrócono poza tym uwagę na kilka

innych pozytywnych cech całego dorobku kandydatki: jego zrównoważenie gdy brać pod uwagę rozmaite obszary aktywności dr Sikory oraz wysokie wartości wskaźników bibliometrycznych i ich dobrą dynamikę.

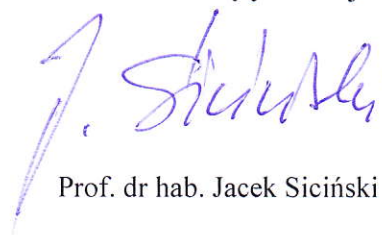
W recenzji prof. Skorupskiego znalazł się wniosek o rekomendację przedstawionej monografii do Nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego lub innej nagrody. Pod dyskusji pozostali członkowie komisji przychyliłi się do tej propozycji i jednogłośnie w jawnym głosowaniu poparli ten wniosek.

Sekretarz Komisji

Prof. dr hab. Jerzy Błoszyk

Przewodniczący Komisji

Prof. dr hab. Jacek Siciński